

Bemis Omaha Bag Co.

vyrabitelé

režných, bavlněných,
beze švů a papírových

pytlů.

Vyrabitelé "Mainstay"

pevného špagátu

na šití bavlněných a režných pytlů.

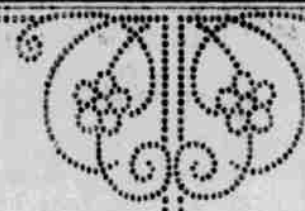
Omaha, Nebraska

W. J. BRENNAN, předseda. G. HORÁČEK, místopředseda.
FRANK KOUTSKÝ, sekretář. G. J. VAŇA, pokladník.

Pro zdar

a skvělý úspěch

Bazáru Svobody

Toto místo věnuje

Crosby-Kopietz-Casey Co.

Dřevosklad,

uhlí a stavební materiál

Úřadovna: 4907-09 jižní 24. ulice, So. Side, Omaha, Nebraska.

Uspokojivá služba zaručena. — Telefon South 614.

tože se rozpršivalo čím dál více a vydrželo to tak až do poledne. Odpoledne máme zamračeno a kouká to, že ještě bude přšet. Co je zde obilí posekané, zmoklo již kolikrát, asi po třikráte a vždy v noci přišla bouře, blesky se křičovaly, hrom bíl, tak že když nás to ze spánku probudilo, koukalo to, jako by nás ti Němci přišli bombardovat. Čest Americkému vojsku! Zajisté je to velmi potěšující, jak tam v té dálné Francii nad těmi Němci vítězí. Kouká to, že to bude Amerika, jež zjedná malýv národům největší poklad světa. — Na spojeneckých národech a Americe je, aby každý podle schopnosti pomáhal, ať jest to muž, žena neb děti schopné k práci. Myslím, že každý tak učiní, kdo má drobatko těch pěť pohromadě. Někteří Němci zrovna zuří nad porážkou německého vojska. Jak by také ne, když se tolik trápili, až totiž Němci budou hotovi tam v Evropě, že přijdou sem na Ameriku. A hlá, jaké to pro Němce zklamání. Oni ještě k tomu mají vydávati syny, aby proti Němceku bojovali. Pořáde to není tak dalece znát, co těch mladých mužů, odtud šlo na vojnu. Za to myslíme, že do příštího roku to to přece notně pocítíme, že tolik mladé síly odtud odejde. Od posledního mého dopisu přibyl nějaký ten mozol, ale to nic, každý má pomáhati, buď myšlenkou nebo prací i penězi. My jsme mezi těmi, co se jich peníze moc nedrží; rozumu také tolik nemáme a tak a spoň pracujeme tělesně. Kolikrát te ruce bolí i celé tělo, do rána však to po odpočinku přejde a druhý den zase na novo. Otázkou je, jak ta válka dlouho potrvá. Nedej Bože, aby měla trvati dlouho, to by draží rodičové ztratili syny a ženy manželé! Tak se mně zdá, když o tom chvíli přemýšlím, zdali se to přece dokáže, aby tahle válka byla ta poslední. Vždyť nemůže větší barbarství již se děti, než toto zabíjení jeden druhého, přece lidský život je tak drazo vykoupěn. Můj náhled jest, aby ode všech manželů, již se běhou, bylo žádáno, by podle svých prostředků měli velkou rodinu; chudoba velká je velkou zkárou pro takové děti, tak jako velká zhy-

ralost. Rodičové ovšem nejsou všichni stejného rozumu, stejně o svícení. Kolikrát se řekne, ten musí mít rozumu, že s ním tak plyně. Ono se ho takovému při své potřebě často však nedostává. Rozepsala bych se více, ale víte, drahé družky, že toho rozumu také po skrovnu mám, tak toho raději nechám. Takto zkušeností jsem nabrala ze všelichos a proto se někdy neubráním, abych něco nepověděla.

Čtená přítelkyně! Těší nás, že vzor pilné práci, již máte plánuce, nezapomínáte na naši ženskou staf s dopisem, za což vám vzdávám dík. Jest dozajista přání nám všech, by se tato válka již brzo skončila a to vítězně pro veskeré člověčenstvo a aby se již nikdy více neobnovila. Jest to věru strašné pomýšlení, že vzdělané národy nemohou se jinak dohodnouti, nežli se vražditi tímto brutálním způsobem. Doufejme též, že ti, kteří tuto krvavou seč vyvolali, budou dle zásluhy potrestáni. — Srdečně vás a celou vaši rodinu zdraví a těší se na další vaše dopisy. Pořadatelka.

Marie Skřivanová, Welbach, Nebr., 18. srpna, 1918. — Čtená redakce "Pokroku", též čtená pořadatelka "Ž. H." a všichni čtoucí, přijmete vespolek můj srdečný pozdrav! Jelikož čas mého předplatného se blíží, přimčlo mě napsat pár řádků do milého mně "Pokroku". Zaslám "money order" na \$5.50 a z toho dejte \$1 pro "Bazar Svobody", abych měla též podíl na tak šlechtném účelu. Neb když, milí čtenáři, uvážíme, co za starost a namáhavou práci na sebe vzali obětaví a šlechtní krajané omažiti, kteří byli toho zakladatelé a co stále práce konají a ještě konati musejí, nežli to dokončí a bude odměněn výsledkem jejich práce. Protož my, venkovní krajané, měli bychom tím spíše přispívati na tak šlechtný účel — aspoň každý dost malým dárkem, neboť máme bez práce. Kteří jsme vzdálení, ani nebudeme moci, protož vám přeji mnoho zdraví ve vašem působení, aby se bazar vyvedl co možná nejlepě. Draží krajané! Přispívejme

raději dříve, dokud je čas, neb lépe jest vždy pomáhati tonoucímu, dokud aspoň se drží nad vodou, pakli se již potápí, jest pozdě. Nesmí k tomu nikdy dojíti, aby nad námi a nad těmi zuboženými národy vládnul ten zarytý Němec, a krvelačný drak, ježž pleni po celém světě a nelituje nikoho. Proto neváhej dnes nikdo, kdo nese české a slovenské jméno, pomáhej každý, kdo může, podle svého postavení; nebo někdo by rád pomáhal, ale nemůže, jeho poměry mu toho nedovolují, ale když dá dost malý dárek, přece to pomůže a sám sobě tím neuškodí, neb ten dolárek se někdy taky zbytečně utratí. Jsou doposud ještě takoví nečestní lidé a k tomu národové a jest jim i toho líto, co jiní dají a ještě jiné kazí. Neb jsem dostala dopis od svagrové z Baltimore, která mně psala, že jedna Češka jí řekla, jak mají se teď vojáci dobře, co všechno dostanou. Jak může jen být tak sobecká a nečestná matka na světě, která si to nedovede představit, co ten ubohý voják musí na frontě všeho zakusit, třeba i někdy hladu, a žít v zákopě v nečistotě a při tom stále smrti hledí vstříe, kdežto zde plyně blahobytem. Nedovedeme si to představit ani my čitíci matky, které je máme ustavičně dnem i nocí na mysli. Vždyť je tisíců a tisíců takových, kteří opustili svojný výnosné zaměstnání, že v tom záležela celá jejich šťastná budoucnost a nelitovali ničeho a šli obětovati životy za svobodu a blaho národa. A když od Č. K. něco dostane, tak to má mít ještě závidění! Taková matka a k tomu Češka zaslouží, aby jí hned do huby naplavla a ještě něco horšího, aby vícekrát nemohla něco podobného z úst vypustit. Jak může taková odpadlice, neb toh českého jména si nezaslouží, jak může něco pro dobro, aneb pro Č. K. vykonat, když jest jí toho líto, co jiní dají? Psala kvá grová, že jí to tak rozčililo, ale že jí dala taky její díl hned. Že má v rodině dva mužské, kteří dělají na loděch pro vládu a vydělají šest až sedm dolarů denně a to že aby si spořičila, co takový mužský domá dostane a vojáky, když jim

nie nedá ani nechee, aby nechala aspoň na pokoji. Co drahé čte nářky, můžete soudit o takové krajaně. To asi v každé matce jest krev vzkypí, zvláště která má syna vojína. Nebo ta matka asi žádná nečeká, až co ten voják od cizích dostane, aby se na to spolebala, ale posílá sama co může, kdyžby měla dáti poslední, aneb se vydlužiti měla. Za příklad mohu dáti sebe; neboť můj syn jel do Francie v minulém měsíci a zde byl v Campu jenom tři měsíce, tak jsem se spolebala, že ještě nepojede a sotva vyšel z karantény, ještě se nevíčili a už je tam poslal. Věděla jsem, že ještě od vlády výplatu nedostal, chtěla jsem mu poslat nějaké peníze na cestu, nebo již byli u vody, ale než jsem dostala jeho psaní, již byli pryč; nebo censura dopis jeho zadržela, až konečně se dostal do Francie. To se neptejte, drahé matinko, kterých se to též týká, jak mně asi bylo u srdce, že jsem mu nemohla pomoci, když toho nejvíce potřeboval. Neb mně dává \$15.00 měsíčně podpory a platí na \$10,000 pojištění, tak takovému mnoho nezbyvá z jeho výplaty. Rdyž jest jenom prostým vojínem. Starší jest již přes rok v armádě a jest ještě ve Floridě, ale čeká též na zavolání, že již pojede; tak nevím, proč některé posílají tak brzy a některé zde nechávají tak dlouho? Třetí měl jít 23. července, ale je na homesteadu v Montané a má ještě sklízet pšenici, tak mu prodloužili 2 měsíce. Tak co by asi měla taková matka říkat, aby byla tak sobecká? Víme, drahé matky, že jest jich tam tisíce a tisíce chudých i bohatých a tak se to děje aspoň spravedlivě. Kdybychom byli zůstali v Čechách, třebaš už by nebyl ani žádný na živu a za koho by byli svoje životy pokládali? Jen za ty korunované hlavy, které chtěly okrásti celý svět! Teď aspoň ví, že bojují jen pro dobro a svobodu utiskovaných národů. Protož pomáhejme, kdo může prací a ať jest to čimkoli, jen aby té dávno očekávané svobody vydobyli, a co vítězové ve zdraví se navrátíli. Přec nadejde někdy doba, kdy radovati se budeme z vítězství, a rádi zapome-

me všichni na všechny svícele a překážky, jež bylo nám přetřpěti. Tak se ten můj dopis zase protáhl, že jsem si ani tak nemyslila, — prosím tudíž pí. pořadatelku za svatou trpělivost. Dám pokoj zase na nějaký čas. Končím s pozdravem na všechny čtoucí, čtenou redakci a pí. pořadatelku, a přeji ještě jednou všeho zdraví ve vašem tak šlechtném podniku. Čtená přítelkyně! Všechna čest matce, která může obětovati tolik jako vy, poslati syny, by bojovali za ideály člověčenstva. Taková matka věru obětuje více, nežli ta, která obětuje dollary. Za to, kdo ještě mezi námi dovede nečtné pozdravky o těch, již přináší takové oběti, ten vskutku není hoden, aby jej tato zemi nosila a mělo by se s ním, neb s ní naložiti podle zásluhy. Máme v každém státě tak zvané ochranné rady (Council of Defence) a tomuto tělesu by měla osoba taková býti odkázána. Přijmete vřelý dík za předplatbu bazar a přeji vám, by vaši synové se šťastně co vítězové brzy navrátili ku svým milým. — Poř.

Vždy věrný a spolehlivý. "Musím říci, že jsem mnohem zdravější, co jsem začala užívatí Trinerovo Léčivé Hořké Víno. Mohla jsem sotva s postele, neměla jsem žádnou chuť k jídlu, spala jsem velmi málo, byla jsem stále nervosní a trpěla jsem záepou. Chrádla jsem takto po 20 let, i myslím proto, že mně nyní Trinerovo Léčivé Hořké Víno přidal aspoň 10 let života." — tak píše paní Th. Bjarnsonová v dopise z 12. srpna 1918 ze Springville, Utah. Tisíce přátel Trinerova Léčivého Hořkého Vína dají za pravdu, věduce, že je to lék v pravdě věrný a spolehlivý, nejlepší pro záepu, špatné trávení, bolesti hlavy, nervosu, nespavost, povšechnou malátnost atd. V lékárnách \$1.10. — Trinerov Liniment jest stejně spolehlivý pro reumatismus, neuralgii, bolesti v kříži, polámaniny, otekliny a pod. V lékárnách 35 a 65c. Pošta 45 a 75 centů. — Joseph Triner Company, velkovýrobeci léků, 1333-1343 S. Ashland Ave., Chicago, Illinois. — Advertisement

Památka vojínům

Užitečný dar a památku nezapomenutelnou prokážete vašim drahým v podobě překrásných náramkových zaručených hodinkách.

Rovněž náramkové hodinky pro dámy v úplné zásobě.

Nejnovejší jehlice a medaile se služební vlajkou v různých tvarech u nás naleznete.

Obchod zlatnický a klenotnický,

Karel Bělohlávek

majitel,

2412 N ulice, South Side, Omaha, Nebr.

Bud'te nám vítáni, návštěvníci Bazáru Svobody!